

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : การจัดการฟาร์มสุกรแม่พันธุ์ของสมาชิกสหกรณ์ผู้เลี้ยงสุกรนครพนม จำกัด
จังหวัดนครพนม

ผู้วิจัย : นายประเสริฐ รนกล้ำ

ชื่อปริญญา : เทคโนโลยีการเกษตรมหาบัณฑิต (ส่งเสริมการเกษตร)

สาขาวิชาเอก : ส่งเสริมการเกษตร

ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ :

(รองศาสตราจารย์ ดร.นำชัย ทนผล)

๒๔/๑๒/๒๕๖๑

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะทราบถึง (1) ลักษณะส่วนบุคคลของสมาชิกสหกรณ์ผู้เลี้ยงสุกรแม่พันธุ์ (2) การจัดการฟาร์มสุกรแม่พันธุ์ของสมาชิกสหกรณ์ผู้เลี้ยงสุกร (3) ปัญหาในการจัดการฟาร์มและข้อเสนอแนะของสมาชิกสหกรณ์ผู้เลี้ยงสุกร ข้อมูลได้ถูกรวบรวมจากสมาชิกผู้เลี้ยงสุกรแม่พันธุ์ของสหกรณ์ผู้เลี้ยงสุกรนครพนม จำกัด โดยแบบสัมภาษณ์ จำนวน 70 คน ในพื้นที่ 9 อำเภอ และ 1 กิ่งอำเภอ ข้อมูลได้ถูกนำมาวิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (SPSS)

สมาชิกส่วนมากเป็นชายที่สมรสแล้วมีอายุโดยเฉลี่ย 47 ปี สำหรับการศึกษาชั้นสมาชิกเกินกว่าครึ่งจบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ส่วนจำนวนแรงงานในครอบครัวของสมาชิกโดยเฉลี่ย 4 คน และเป็นจำนวนแรงงานที่ช่วยเลี้ยงสุกรโดยเฉลี่ย 3 คน สมาชิกส่วนใหญ่ระบุว่าไม่มีแรงงานที่เป็นลูกจ้างในฟาร์ม สำหรับอายุการเป็นสมาชิกสหกรณ์ของสมาชิกโดยเฉลี่ย 9 ปี และมีประสบการณ์ในการเลี้ยงสุกรเฉลี่ย 13 ปี สำหรับการมีประสบการณ์ในการฝึกอบรมการเลี้ยงสุกรหรือเลี้ยงสัตว์อื่นๆ สมาชิกส่วนมากมีจำนวนครั้งในการเข้ารับการฝึกอบรมอยู่ระหว่าง 5 ครั้งและน้อยกว่านี้

ในการจัดการฟาร์มสุกรแม่พันธุ์พบว่า สมาชิกเกือบทั้งหมดมีการปฏิบัติเกี่ยวกับการวางแผนฟาร์มในการเลี้ยงสุกรโดยการศึกษาข้อมูลการผลิต ส่วนการจัดองค์กรฟาร์มนั้นพบว่าสมาชิก

ส่วนมากไม่มีการปฏิบัติการจัดองค์การฟาร์ม ซึ่งมีสาเหตุเนื่องจากเลี้ยงสุกรจำนวนไม่มากซึ่งเป็นกิจการฟาร์มขนาดเล็ก และใช้แรงงานในครอบครัวหรือเป็นการเลี้ยงแบบเกษตรรายย่อยซึ่งจะแตกต่างกับฟาร์มที่เป็นธุรกิจขนาดใหญ่ สำหรับการสั่งการและมอบหมายหน้าที่งานรับผิดชอบให้คนงานฟาร์มนำไปปฏิบัตินั้น พบว่า สมาชิกส่วนมากมีการปฏิบัติเกี่ยวกับการสั่งการและมอบหมายหน้าที่งานให้คนงานฟาร์มนำไปปฏิบัติโดยการสั่งการและมอบหมายหน้าที่งานด้วยวาจาและให้คำแนะนำในการปฏิบัติ ส่วนการควบคุม การตรวจสอบ การทำฟาร์มพบว่าสมาชิกทั้งหมดมีการปฏิบัติเกี่ยวกับการควบคุม การตรวจสอบการทำฟาร์ม ซึ่งในส่วนของตรวจสอบการใช้จ่ายเงินของฟาร์มนั้นพบว่า สมาชิกมากกว่าครึ่งหนึ่งไม่ได้ปฏิบัติเกี่ยวกับการลงบัญชีรายรับ-รายจ่ายของฟาร์ม นอกจากนี้การจัดการบุคลากร พบว่าสมาชิกส่วนใหญ่ไม่มีการปฏิบัติซึ่งมีสาเหตุเนื่องจากเป็นการเลี้ยงสุกรแบบครอบครัว ทำด้วยตนเอง โดยไม่ได้จ้างแรงงาน ส่วนการจัดการเงินทุนพบว่าสมาชิกเกือบทั้งหมดมีการจัดการเกี่ยวกับเงินทุนซึ่งเงินทุน พบว่าสมาชิกครึ่งหนึ่งรายงานว่าได้กู้ยืมเงินจากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ สำหรับการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการฟาร์มพบว่าสมาชิกทั้งหมดมีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการฟาร์มยกเว้นการจัดการเกี่ยวกับอาหารสุกรซึ่งสมาชิกส่วนใหญ่มีการจัดการที่ไม่ค่อยถูกต้อง อันได้แก่การให้อาหารสุกรไม่ถูกต้องตามหลักโภชนาศาสตร์สัตว์ ส่วนโรคที่สร้างความเสียหายให้แก่ฟาร์มมากที่สุดคือโรคท้องร่วงในลูกสุกร

ปัญหาในการจัดการฟาร์ม พบว่าสมาชิกส่วนใหญ่ประสบปัญหาด้านอาหารสัตว์มีราคาแพง และต้องการให้สหกรณ์ปรับปรุงงานด้านการบริการอาหารสัตว์และการรับ-จ่ายเงินเป็นประการสำคัญ นอกจากนี้ยังมีข้อเสนอแนะของสมาชิกคือ (1) ให้สหกรณ์จัดหาแหล่งเงินทุน (2) สหกรณ์ควรมีนักวิชาการสัตวบาลหรือสัตวแพทย์ประจำ (3) สหกรณ์ทุกสาขาอำเภอควรมีสถานีงานเป็นของตนเอง (4) สหกรณ์ทุกสาขาอำเภอควรวางแผนการผลิตเพื่อการตลาดให้เสร็จสมบูรณ์ทุกอำเภอ (5) สหกรณ์ควรขยายงานโครงการอาหารสัตว์ (6) สหกรณ์ควรจัดสร้างศูนย์ทดสอบและบำรุงพันธุ์สุกร

ABSTRACT

Title : Sow Breeder Farm Management by Members of
Nakhon-phanom Swine-raiser Cooperative, Limited,
Nakhon-phanom Province, Thailand

By : Mr. Prasert Robkla

Degree : Master of Agricultural Technology (Agricultural
Extension)

Major Field : Agricultural Extension

Chairman, Thesis Advisory Board : ... *Numchai Thanupon*
(Dr. Numchai Thanupon)

Associate Professor

25 Dec 1992
...../...../.....

The objectives of this research were to investigate (1) personal backgrounds of members of Nakhon-phanom Swine-raiser Cooperative, Ltd.; (2) sow breeder farm management by the members; and (3) the members' problems in farm management as well as their recommendations. The data were collected by interviewing 70 members of Nakhon-phanom Swine-raiser Cooperative, Ltd., from 9 districts and 1 district branch, analyzed by SPSS program computer, and presented as percentage, mean, standard deviation and rank.

Personal backgrounds. The majority of the members were male, married, with an average age of 47 years, and had completed grade 4 of primary education. The average family labor was 4 persons and the average labor which could help in swine raising was 3 persons. Most of the members did not employ extra farm labor force. They had

an average membership period of 9 years, average experience in sow raising of 13 years, and attendance at the training in raising swine or other animals of 5 times, and less than that.

Sow breeder farm management. The majority of the members carried out farm planning practices by studying production data available, but they did not practise farm organization due to the small size of farms, with small numbers of sow, and the use of only household labor. Most of the members were found to practise oral job assignment and suggestion giving to those working on farms. Both quantity and quality of swine production were emphasized in farm control and inspection practices, but farm accounts were not conducted. Personnel management was not practised since the farms were small and required only household labor. Most of the respondents obtained investment loans from the Bank for Agriculture and Agricultural Cooperatives and practised capital management primarily by estimating farm incomes. For technology application, it was found that most of the members did not feed swine proper rations and the disease causing greatest damage was diarrhea in piglets.

Problems and recommendations. Most of the members' problem in farm management was the high cost of animal feed. They also wanted the cooperative to improve their payment system as well as their animal feed services. In addition, they made the following recommendations : (1) The cooperative should seek more financial sources; (2) There should be an animal husbandry specialist or a veterinarian

stationed at the cooperative; (3) All the district branches of the cooperative should have their own offices; (4) All the district branches should complete their own production plans for marketing; (5) The scope of the animal feed project should be expanded; and (6) A testing and swine breeder case center should be established.

